

ligvis føjes en Del af det genopførte Christiansborg Slot imod Afgivelse af et Palæ paa Amalienborg. Ihvorvel Mindretallet erkender, at Kongen bør have passende Bolig for sig og Familie, kan det dog ikke indse Nødvendigheden af, at et saa stort Antal Palæer og Slotte stilles til Raadighed, og indstiller derfor, at der tillægges Civillisten Charlottenlund Slot, Residenspalæet og Christian den Niendes Palæ.

Efter Mindretallets Forslag ville Christian den Syvendes Palæ samt Slottene Bernstorff, Eremitagen og Fredensborg være at inddrage under Staten og ville derefter kunne anvendes i dertil passende Statsøjemed.

Vedrørende de Tilbygninger ved Christiansborg Slot, som vare overtagne af Kong Christian den Niendes Civilliste, foreslaar Mindretallet, at disse straks blive at afgive, dog saaledes, at Staten til Erstatning opfører fornødne Bygninger til Heste og Vogne m. m.

Ligeledes indstiller Mindretallet, at Rosenborg Slots Driveri- og Blomsterhaver afgives straks og uden Vederlag.

Ved disse to Forslag opnaas meget betydelige Fordele for Staten. Paa Slots- holmen faar Staten fri Dispositionsret, hvorved aabnes Adgang for en virkelig hensigtsmæssig Bebyggelse.

Ved Rosenborg Slot bliver det muligt at faa fjernet nogle grimme Skure og Mure, der længe have skæmmet Omgivelserne overfor Nationalmuseet, ligesom der ogsaa indvindes et stort og meget værdifuldt Areal.

Et andet Mindretal (K. M. Kristiansen og Zahle) finder det rigtigst at opfylde den afdøde Konges og Dronnings Ønske om at tillægge Prins Valdemar og Prinsesse Marie livsvarig Brugsret over Bernstorff Slot. Gennem denne Undtagelses udtrykkelige Motivering ved Ønsket om at opfylde de afdødes efterladte Begæring fastslaas yderligere, at kun den regerende Linie har Krav paa Staten.

Ved Ændringsforslag Nr. 10 ønskes nærværende Forslags Affattelse bragt i Over-

ensstemmelse med Lov af 15. November 1903 § 1.

De Tilbygninger til Christiansborg, som tillægges Civillisten, bør denne afstaa mod Erstatning, naar Lovgivningsmagten kræver det. Hvis dette ikke fastslaas ved Civillisteloven, er Lovgivningsmagten ikke frit stillet i sine Overvejelser af, hvorledes Slotsholmen bør bebygges. Det er naturligt, at Lovgivningsmagten skal kunne disponere over Ridehuset, Hofteatret, Staldene og Vognremiserne til andet Brug mod at yde Civillisten Erstatning. Hertil sigter Ændringsforslag Nr. 8.

Hvad Ændringsforslag Nr. 14 angaar, ville vist alle finde det naturligt, at Civillisten afholder alle Udgifter til Kongehusets Repræsentation i Anledning af Familiebegivenheder og lignende i fremmede Fyrstehuse, og at Staten kun skal træde til, hvor et Medlem af Kongehuset foretager en Rejse for at repræsentere Nationen. Den anden i Ændringsforslag Nr. 14 indeholdte Regel om, at Staten herefter ikke skal betale Prinsesseudstyr, har en særlig Motivering.

Det er en gammel Skik, at kongelige Prinsesser ved deres Ægteskab have faaet en Medgift af Landet. Det fik Prinsesse Aleksandra ved Lov af 26. Maj 1863, Prinsesse Dagmar ved Lov af 18. December 1866 og Prinsesse Thyra ved Lov af 1. Maj 1879, uden at der herimod fremsattes nogen Indvending. Da imidlertid Konseilspræsident Reedtz-Thott i Samlingen 1896—97 foresløg en Medgift bevilget til Prinsesse Louise, lod Venstres daværende Fører, Repræsentanten for Ringkøbing (J. C. Christensen) Forslaget henvise til Udvalg. Den samme Folketingsmand foreslog ligeledes i Samlingen 1897—98, 1898—99, 1899—1900 og 1900—01 dette Forslag henvist til Finansudvalget, hvis Formand han var, og dette Udvalg begravede i alle disse Aar Sagen.

Konflikt angaaende en saadan Sag synes Mindretallet i Længden lige pinlig baade for Kongehus og Folkerepræsentation, og Mindretallet ønsker derfor dette Spørgsmaal afgjort nu ved Civillisteloven, for at fremtidige Konflikter derved kunne forebygges.